

Men i Fjor var det saaledes baade ved Behandlingen her i Tinget og navnlig i Udvalget — det var Finansudvalget —, at det var Spørgsmaalet om den fremtidige Ordning, der særlig interesserede. Man betragtede fra de fleste Sider i Udvalget selve den foreliggende Sag egentlig som afgjort baade ved den Aaret i Forvejen givne midlertidige Lov og ved den hittidige Praksis. Det, der særlig optog Sindene og navnlig ogsaa gav sig Udtryk ved 2den Behandling i de Udtalelser, der faldt fra de forskellige Partiers Ordførere, var det Spørgsmaal, om man ikke kunde finde en Ordning, der for Fremtiden gjorde det muligt at komme uden om de Vanskeligheder, som ligge i, at medens Kongen fastsætter af egen fri Villie Antallet af og Lønnen til de Embedsmænd, som man finder det fornødent og forsvarligt at have ved Hoffet, har det efter den hittidige Praksis været Staten, der har haft at udrede de Pensioner, hvis Størrelse i væsentlig Grad afhang af Størrelsen af de paaældende afgaaede Embedsmænds Lønninger. Den højtærede Finansminister gav i Fjor i Finansudvalget, da vi drøftede Sagen, Tilsagn om, at han i Aar vilde forelægge et Forslag og skitserede nærmere, hvordan han havde tænkt sig, at dette Forslag kunde se ud, og ogsaa her i Tinget under Finanslovens 2den Behandling gjorde Ministeren opmærksom paa, at han kunde tænke sig, at der kunde findes en tilfredsstillende Ordning derved, at der blev oprettet en Pensionskasse for Civillisten, og at denne Pensionskasse fik et aarligt Tilskud af Statskassen.

I Overensstemmelse med disse Udtalelser af Finansministeren — Udtalelser, der i Finansudvalget havde faaet Tilslutning fra i alt Fald et Flertal af Udvalget — er det nu, at Ministeren har forelagt det Forslag, vi behandle i Dag, hvorefter der skulde tilskydes til en Pensionskasse for Civillisten 25.000 Kr. aarlig. Af Bemærkningerne til Lovforslaget vil det ses, hvordan man er naaet til Tallet 25.000, og der er for mig ingen Anledning til at gentage det.

Jeg gaar ud fra, at der fremdeles i dette Ting og paa Rigsdagen er et Ønske om at naa til en Ordning af disse Forhold. Paa den anden Side gaar jeg ogsaa ud fra, at dette Ønske maaske er knapt saa brændende, som det var i Fjor, den Gang man behandlede det da foreliggende Forslag til Lov om Pensioner og Understøttelser i Anledning af Tronskiftet. Det er nemlig saadan, at naar først en Sag er

tilendebragt, og man uvilkaarlig har en Følelse af, at der vil gaa en Aarrække, og ønsker, der skal gaa en Aarrække, inden Spørgsmaalet paa ny kommer til at foreligge, er Interessen for at finde en Løsning, der, naar Spørgsmaalet atter maatte blive brændende, maatte være mere tilfredsstillende, ganske naturligt noget kølnet. Men jeg vil haabe, det maa vise sig, at man alligevel har saa megen Interesse for den fremtidige Rigsdag, der eventuelt vil komme til at afgøre det næste Spørgsmaal om Pensioner og Understøttelser til afgaaede Embedsmænd i Anledning af Tronskiftet, at man nu vil fastslaa, at der ydes et aarligt Tilskud til en Pensionskasse, saaledes at denne Sag dermed er løst paa tilfredsstillende Maade.

Jeg skal med disse faa Udtalelser anbefale Forslaget, idet jeg haaber, at de nærmere Beregninger kunne gaas efter i et Udvalg. Jeg har for øvrigt ingen Grund til at tvivle om, at disse Beregninger ere rigtige; men det vil være ret naturligt, at man paa ny beskæftiger sig med Sagen i et Udvalg, efter at der nu foreligger Forslag, saaledes som af Finansministeren i Fjor antydet.

K. M. Klausen: I de Bemærkninger, som ledsage Lovforslaget, hedder det, at der i Fjor fra alle Sider blev ytret Ønske om Tilvejebringelsen af en endelig Ordning af Statskassens Forpligtelser med Hensyn til Pensioneringen af de under Civillisten henhørende Tjenestemænd. Disse Udtalelser i Bemærkningerne maa dog ikke forstaas saaledes, at Socialdemokratiet har opfordret Ministeren til at forelægge dette Lovforslag, eller at vi have ønsket at træffe en Ordning som den, der skal træffes ifølge dette Lovforslag. Fra Socialdemokratiets Side have vi stadig staaet som Modstandere af disse Pensionslove. Vi vare Modstandere af den foreløbige Lov af 30. Marts 1906, og vi vare Modstandere af den Lov, som blev vedtagen i Fjor, idet vi mene, at Statskassen ingen som helst juridisk Forpligtelse har overfor de Funktionærer, som der her er Tale om. Vi mene, at det er bedst, at Forholdet bliver saaledes, at Statskassen ogsaa fremtidigt er frit stillet. Det er ogsaa det, der har været Folketingets Standpunkt fra gammel Tid. I de Forhandlinger, som fandt Sted ved Tronskiftet i 1863, blev der f. Eks. af en Mand som Tscherning fremsat den Udtalelse, at saadanne Pensioner lige saa godt kunde være Nul, som hvad der grænser til Nul. Hermed har